

FUNDAMENTELE PROGRAMĂRII

– LABORATOR NR. 1 –

1. Se citește un număr natural n . Să se afișeze frecvența fiecărei cifre din scrierea sa.
2. Gigel își dorește foarte mult să-și cumpere o jucărie care costă s RON. Pentru a reuși cât mai repede acest lucru, el se hotărăște să depună în pușculița sa, în fiecare zi, câte o sumă de bani (număr natural nenul). Cunoscând sumele depuse de Gigel zilnic, afișați după câte zile Gigel reușește să strângă în pușculiță suma necesară, suma medie zilnică pe care acesta a depus-o în pușculiță, precum și suma care îi rămâne după ce își cumpără jucăria.

Rezolvare:

```
#include<stdio.h>

int main()
{
    int s;
    int zi = 0, total = 0;
    int suma;

    printf("Costul jucariei: ");
    scanf("%d", &s);

    do
    {
        zi++;
        printf("Suma din ziua %d: ", zi);
        scanf("%d", &suma);
        total += suma;
    }
    while(total < s);

    printf("Numar de zile: %d\n", zi);
    printf("Suma medie zilnica depusa: %.2f\n", (double)total/zi);
    printf("Suma ramasa: %d\n", total-s);

    return 0;
}
```

3. Se citește un număr natural nenul n . Să se calculeze suma $S_n = 1 * 2 + 2 * 3 + \dots + (n - 1) * n$.

Rezolvare:

$$S_n = 1 * 2 + 2 * 3 + \dots + (n - 1) * n = \sum_{i=2}^n (i - 1) * i$$

```
#include <stdio.h>

int main()
{
    int n, i, sum = 0;

    printf("Introduceti n: ");
    scanf("%d", &n);

    for (i = 2 ; i <= n; i++)
        sum = sum + (i-1)*i;

    printf("Suma: %d", sum);

    return 0;
}
```

Varianta optimă:

$$\begin{aligned} S_n &= \sum_{i=2}^n i^2 - \sum_{i=2}^n i = \frac{n(n+1)(2n+1)}{6} - 1 - \frac{n(n+1)}{2} + 1 = \frac{n(n+1)(2n-2)}{6} \\ &= \frac{n(n-1)(n+1)}{3} \end{aligned}$$

4. Se citesc două numere întregi a și b . Scrieți un program care calculează a^b .

Rezolvare:

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main()
{
    int a, b, i, result;

    printf("Introduceti doua numere, baza si exponent:\n");
    scanf("%d %d", &a, &b);
```

```

if (a == 0 && b == 0)
{
    printf("\n%d la puterea %d este nedefinit\n", a, b);

    //termin fortat programul
    return 0;
}

result = 1;
for (i = 1; i <= abs(b); i++)
    result *= a;

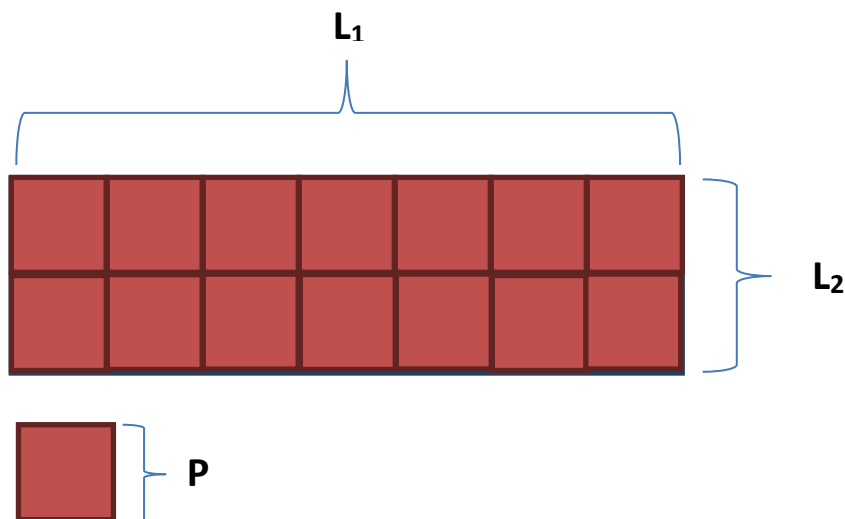
if (b < 0)
    printf("\n%d la puterea %d este egal cu %f\n", a, b, 1.0/result);
else
    printf("\n%d la puterea %d este egal cu %d\n", a, b, result);

return 0;
}

```

5. Un meșter trebuie să paveze întreaga pardoseală a unei bucătării de formă dreptunghiulară, de dimensiune $L_1 \times L_2$ centimetri, cu plăci de gresie pătrate, toate cu aceeași dimensiune. Știind că meșterul nu vrea să taie nici o placă de gresie și vrea să folosească un număr minim de plăci, să se determine dimensiunea plăcilor de gresie de care are nevoie, precum și numărul lor.

Rezolvare:

- **meșterul nu vrea să taie nici o placă de gresie**

$$\left. \begin{array}{l} P \mid L_1 \\ P \mid L_2 \end{array} \right\} \Rightarrow P \text{ este un divizor comun pentru } L_1 \text{ și } L_2$$

$$\text{Dacă } L_1 = 140 \text{ cm și } L_2 = 100 \text{ cm} \Rightarrow P \in \{1, 2, 4, 5, 10, 20, 25, 50, 100\} \cap \{1, 2, 4, 5, 7, 10, 14, 20, 28, 35, 70, 140\} \Rightarrow P \in \{1, 2, 4, 5, 10, 20\} \text{ cm}$$

- **vrea să folosească un număr minim de plăci**

Valoarea lui P trebuie să fie maximă $\Rightarrow P = 20 \text{ cm!}$

$$\text{Numărul de plăci necesare} = \frac{L_1}{P} \times \frac{L_2}{P} = \frac{L_1 \times L_2}{P^2}$$

În concluzie, P trebuie să fie $\text{c.m.m.d.c.}(L_1, L_2)!$

Algoritmul lui Euclid

pentru calculul c.m.m.d.c.-ului a două numere întregi nenule

$\text{c.m.m.d.c.}(0, 0) = \text{indefinit}$

$\text{c.m.m.d.c.}(x, 0) = x$

a = 180, b = 34

a	b	cât	rest
180	34	5	10
34	10	3	4
10	4	2	2
4	2	2	0

$\text{cmmdc}(a, b) = \text{ultimul rest nenul} = \text{ultimul împărțitor}$

$\text{cmmdc}(180, 34) = 2$

$a = 1.000.000$ și $b = 1 \Rightarrow \text{cmmdc}(a, b) = 1$

a	b	cât	rest
1000000	1	1000000	0

$a = 34, b = 180$

a	b	cât	rest
34	180	0	34
180	34	5	10
...

$180 : 34 = 5$, rest 10

$a = 180, b = 34$

$a = 180 - 34 = 146, b = 34$

$a = 146 - 34 = 112, b = 34$

$a = 112 - 34 = 78, b = 34$

$a = 78 - 34 = 44, b = 34$

$a = 44 - 34 = 10, b = 34$

de 5 ori

6. Scrieți un program care afișează puterile lui 2 aflate într-un interval $[a, b]$. De exemplu, în intervalul $[10, 100]$ se găsesc următoarele puteri ale lui 2: 16, 32 și 64.

Rezolvare:

```
#include<stdio.h>
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    int p, a, b;
```

```
    printf("a = ");
```

```
    scanf("%d", &a);
```

```
    printf("b = ");
```

```
    scanf("%d", &b);
```

```

    p = 1;
    while(p <= b)
    {
        if(p >= a)
            printf("%d ", p);
        p = p * 2;
    }

    return 0;
}

```

$1 \leq p \leq b \Leftrightarrow 1 \leq 2^k \leq b$, unde k reprezintă numărul de iterații \Leftrightarrow

$\log_2 1 \leq \log_2 2^k \leq \log_2 b \Leftrightarrow 0 \leq k \leq \log_2 b \Rightarrow$ numărul de iterații $k \approx \lceil \log_2 b \rceil$

7. Într-o anumită zi a săptămânii, toți cei n studenți ai Facultății de Informatică sunt prezenți la cursuri, însă fiecare într-un anumit interval orar de forma $[a, b]$, unde $a, b \in \mathbb{N}$ și $a < b$. Decanul Facultății dorește să convoace o ședință la care să participe toți studenții. Pentru a-l ajuta, scrieți un program care să determine intervalul orar din ziua respectivă în care sunt prezenți în Facultate toți studenții.